

POSUDEK MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Oponent:

Doubravka Svobodová

Diplomant:

Eduard Prokhasko

Název oponované práce:

KOPRODUKCE V DIVADLE

Text posudku:

Diplomant se ve své práci zabývá koprodukcí a jejím využitím v české divadelní praxi.

V první kapitole E. Prokhasko uvádí, že k tématu ho přivedla zkušenost s podmínkami provozu začínající divadelního souboru. Na vývoji výše udělovaných grantů hlavním městem Prahou a Ministerstvem kultury ČR demonstruje možnost ohrožení činnosti z důvodu nedostatečných prostředků z veřejných zdrojů. Vyvolává tak dojem, že dané téma bude zkoumat především z pohledu dalšího zdroje financí. Hned vzápětí se však v rámci stanovené hypotézy obrací k velmi obecné formulaci: „Koprodukce je efektivní formou spolupráce pro divadelního manažera v procesu řízení divadla.“

Druhá kapitola je věnována definici koprodukce, kapitola třetí mapuje modely koprodukce ve scénickém umění. V dalších částech se diplomant věnuje právním otázkám, resp. koprodukčním smlouvám jak z obecného hlediska, tak rozbořem koprodukčních smluv projektů, které již byly realizovány. Mimochodem, až zde – na straně 43 – je nám sděleno, že „práce neřeší téma operní koprodukce“, nikde však není vysvětleno proč. V páté kapitole „Koprodukce ve financování divadla“ (s mírně zmatečným seznamem veřejných zdrojů) se diplomant věnuje i Cost-Benefit Analysis (analýza nákladů a výnosů). Bohužel, tuto metodu však v případových studiích nepoužije, ačkoliv na straně 86, v rekapitulaci případové studie inscenace Jedermann, konstatuje, že: „tato inscenace by mohla posloužit jako dobrý příklad pro zpracování analýzy nákladů a přínosů...“. Šestá kapitola – Proč vstoupit do koprodukce – kategorizuje důvody z pohledu divadel veřejné služby, divadel – nestátních neziskových organizací, soukromých divadel a festivalů. Velmi stručná sedmá kapitola rekapituluje některé důležité zásady při koprodukci divadel. Nejobsáhlejší osmá kapitola se věnuje třem případovým studiím – Kauza Schwejk Studia Hrdinů, Jedermann Divadla na Vinohradech a Dolls Cirku La Putyka. Autor se snažil údaje seřadit podle předem vytýčené struktury, bohužel, ne všichni respondenti byli ochotni poskytnout plnou šíři informací (koprodukční smlouvy, rozpočty atd.) Byť v úvodu jsou projekty stručně charakterizovány, chybí detailnější rozpis osob, které na projektu spolupracovaly (herci, umělecko-technický personál, produkce, dílny atd.). Osobní náklady jsou zpravidla nejvyšší položkou, bez počtu osob pak nelze náklady komparovat.

V rozboru koprodukčních smluv Kauzy Schwejk se několikrát objevuje požadavek festivalu Wiener Festwochen: „kvalita budoucí inscenace musí odpovídat kvalitě první třídy.“ Nikde však není vysvětleno, co to znamená a jaký dopad to má na nároky na inscenační tým, obsazení, zkoušení a výrobu scény a kostýmů.

Na straně 92 se dovídáme o mezinárodní síti CARE (Circus Art Research Exchange), „která spojuje sedm organizací“. V následném výčtu jich však autor uvádí devět.

Diplomová práce vyúsťuje v závěr, který shrnuje nejdůležitější body a ozřejmuje způsob výzkumné části – vznik případových studií. Autor konstatuje, že hypotéza nebyla v plné míře potvrzená vzhledem k „příliš širokému zaměření“.

V následujícím soupisu literatury, použitých pramenů a citací s podivem chybí diplomová práce Bc. Vladimíra Lieberzeita - Mezinárodní koprodukce činoherních divadel v České republice, ke které se E. Prokhasko odkazuje na straně 48. Překvapilo mne též, že nebyla reflektována práce Kristýny Kamenické z roku 2015 – Operní koprodukce jako projekt.

Práce je psána čtivou a kultivovanou češtinou bez gramatických chyb. Účelnou částí práce je i detailní poznámkový aparát a přílohy.

Otázka(y) k obhajobě:

1. Pokuste se na inscenaci Kdokolí (Jedermann) uplatnit metodu Analýzy nákladů a výnosů.
2. Jaký typ koprodukce byste doporučil začínajícím souborům typu Bodyvoiceband či Chemické divadlo? Případně, proč byste jim koprodukcí nedoporučoval?

Magisterskou diplomovou práci k obhajobě **/doporučuji - nedoporučuji/**

Datum: 3. září 2018

Podpis: